

که بود بر صدیق رضی الله عنه در زمین وفات خود وصیت کرده بود که
 ما بدت هر روز مبارک رسول خدا علیه السلام بر برید بگوید سلام علیکم
 یا رسول الله این بود که است با تا به تواند اگر حاجت شود در گناه
 شود در آورند و الا بی یقین بر نه روی بود که چون بوجوب وصیت ابوبکر
 عمل کردند بجز کلمات تمام شده بود که کرده در وقت دعا و آواز نازار
 در آمدند و ناله گوش نرسید که در آری جیب را بسوی حیب و الصبر ای
 شده است از این بحسب رضی الله عنهما **قال** رسول الله علیه السلام خلقنا
 انا و ابوکرم عن طینة واحدة الذی علی ذی النبی شیخ الجاری یومئذ
قال رسول الله علیه السلام ان الله ما خلق بی علیه السلام و لا ابا بکر الا
 من الطینة واحدة و مع عبد الله بن عمر رضی الله عنهما **قال** رسول الله
 علیه السلام یزید عیسی بن مریم الی الارض فیزوج و یولد له و یکف خما
 و اربعین سنه ثم یموت فیرض معی فی قبری فاقومنا و عیسی بن مریم
 علیه السلام فی قبر واحدین الی بکر و عمر رضی الله عنهما رواه ابن ماجه
 فی کتاب الوفاة و فی الورد و قد یقر فی البیت موضع قبر سید
 فضیله عیسی بن مریم علیه السلام و الاول لعظمت الحریث و فی الحدیث

ان استغاثت علی بن ابی طالب
 و عمر بن الخطاب و غیره

کلمة

عمر بن الخطاب علیه السلام ثلاثا و ستین سنة و عمر ابی بکر ثلثا و ستین سنة
 و عمر عمر رضی الله عنه ثلثا و ستین سنة فیما نظر الی حدیث ابی بکر
 رضی الله عنهما من الیه علیه السلام یسئلهن و ما یظن الی قول بعض العلماء
 و لخصه و عمر رضی الله عنه بائین عیاشه منتهی حدیث حدیث حدیث
 الله صلی الله علیه و آله لانی بکر و عمر لولا اجتماع فی مشورة لما فاعقما استصوابه
فصل فی کتاب بن الخطاب ابی جعفر الطوسی العودی در زمان ائمه
 پیروایت ابی جعفر برست که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که بودم
 همی خا سیده و دیدم خود را در جنت پس ناگاه یکدیگر است که فرمود
 میگذرد بقره جنت پس گفت برای کیست این نصر فرمود برای کسی است
 که در غیرت اولین با کرمشتم بر پشت خود پس که فرمود که گفت ای ابوبکر
 غیرت می برم یا رسول خدا فرمود در صحابه از جا در پشت آمده است که فرمود
 سیر در کفایت ای عمر بن خطاب که گفت من در آن ذات پاک
 که نفس من در قدرت اوست تا که کند شیطان تا تو در هیچ طرفی
 مگر در حق گفتی شیطان بظلمت که در روز طریق تو باشد و روایت کرده
 عبد الله که بر پشت تا کرده در میان عزیز بودم از آن وقت که اسلام آوردم

مری است در کتاب عمر رضی الله عنه
 عبد الله بن عمر رضی الله عنهما
 فی العیون و بعضی با آنست
 که هر که در علم با اینست